

РЕШЕНИЕ

№ 4827

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пет януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР В. СОТИРОВ**

при участието на секретаря **ДАЙАНА АНТ. АНТОВА**
като разгледа докладваното от **КРАСИМИР В. СОТИРОВ** Гражданско дело
№ 20231110114277 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

18.03.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на двадесет и пет януари две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: **Красимир Сотиров**

при секретаря: **Дайана Антова**, като разгледа докладваното от съдия **Красимир Сотиров** гр.д. №14277 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1, предл.І от ЗЗД, вр. чл.150, вр. чл. 139 от ЗЕ и по чл.86 от ЗЗД.

В съда е постъпила искова молба от, срещу Р. А. Г., във връзка с указания по реда на чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, с която се претендира да се установи със сила на пресъдено нещо дължимостта по отношение на ответника на следните суми: сума от 2 672,04 лв., представляваща задължение за доставена топлинна енергия, /ТЕ/, за обект, в гр., аб. №, за отчетен период: 01.05.2019г.- 30.04.2021г., сума от 485,05 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 15.09.2020г.- 26.10.2022г., сума от 20,07 лв., представляваща сума за дялово разпределение за периода: 01.10.2019г.- 30.04.2021г. и сума от 4,48 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 01.12.2019г.- 26.10.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 65921/2022г. на СРС, 165 състав.

В законен срок по делото е постъпил отговор на искова молба от ответника, чрез адв.В. М. от САК, с който оспорва исковете по основание и размер. Поддържа, че неиндивидуализирането на процесното вземане за ТЕ по месеци възпрепятства провеждането на ефективна защита. Също така посочва, че ищецът не е конкретизирал падежа на всяко едно от месечните вземания. Счита претенцията за мораторна лихва за неясна. Оспорва посочените от ищеца количества ТЕ. Оспорва да са съставяни месечни отчети, респ. оспорва да е отчитана ТЕ, тъй като служителите на ищеца не са снели данни от топломерите. Посочва се, че ответникът не живее в процесния апартамент и не ползва ТЕ. Счита за прекратен договорът между и Етажната собственост поради изтекъл срок. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените искове за частично основателни, поради следните съображения:

Приложен към исковата молба е препис на Нотариален акт за дарение на недвижим имот №.....г., н.д. №361/2016г. на Нотариус, рег. №..... в НК, район на действие: СРС, с който ответникът е надарен от брат си Б. Г. с правото на собственост върху процесния апартамент, като учреденото върху имота пожизнено вещно право на ползване е погасено на осн. чл.59 от ЗС, видно от изисканите по реда на чл.186 от ГПК преписи- извлечения от актове за смърт на дарители и заявление- декларация от 22.12.2016г. от ответника до ищеца за откриване на партида на името на ответника.

Ответникът представя справка от ГДИН- затвора в гр.Бобов дол, че в периода от 07.04.2017г.- 04.11.2020г. е изтърпявал наказание лишаване от свобода, като служебно е изискана справка за съдимост на ответника.

Видно от прието заключение по СТЕ, в имота липсват монтирани отоплителни тела, като ТЕ е начислена по наказателен отчет за щранг- лира в мокрото помещение и за сградна инсталация по отопляем обем на имота от 124 куб.м., при дял от 21,34 % за отопл. сезон 2019/2020г. и от 23,40 % за отопл. сезон 2020/2021г. а Начислена е ТЕ за БГВ на база, като за първия отоплителен сезон е за 2 лица, по 140 л./денонощие, а за втория отоплителен сезон е за 1,7 лица, осреднени данни. Приложена е справка от 29.05.2021г., подписана от абоната, в която е вписано, че водомерите са за метрологична проверка или за смяна, поради липса на пломба. Ищецът се явява ФДР за имота.

Прието е заключение по ССЧ.Е, съгласно което няма данни за извършени плащания, като главницата е изчислена на сумата по исковата молба, след корекция. Услугата по дялово разпределение се е извършвала от ищеца.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

На основание чл.153, ал.1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда- етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ. Собствениците или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот дължат цената на

доставената ТЕ за битови нужди. В тълкувателната си практика ВКС приема, че изброяването в разпоредбата на чл.153, ал.1 от ЗЕ не е изчерпателно. С Тълкувателно решение №2/17.05.2018г. по т. д. №2/2017г. на ОСГК на ВКС, т.1, е доразвито горното законово правило, като се приема, че собствениците или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот дължат цената на доставената ТЕ за битови нужди съгласно разпоредбите на ЗЕ, при липсата на договорно правоотношение между ищеца и трето лице- ползвател. Приема се, че партидата посочва задълженото лице за съответния имот, като при ненадлежно изпълнение на задължението на етажния собственик да посочи титуляр на партидата се прилагат правилата на ЗЕ за определянето на задължения за ТЕ потребител. С подаването на заявление за откриване на партида, от който момент се индивидуализира насрещната страна по правоотношението, е налице сключване на договорно правоотношение между страните за доставка на ТЕ до определен имот. Съгласно чл.75 от ЗИНЗС, лишените от свобода могат да се ползват от правата си, с изключение на правата, от които са лишени с присъда, които са им отнети или ограничени изрично със закон и чието упражняване е несъвместимо с действието на присъдата и изпълнението на наказанието. Лишеният от свобода се ползва от всички права, предоставени на българските граждани с изключение на изрично указаните в закона. Видно от ангажираните доказателства по делото ищецът е приел за свой клиент ответника. Видно от представените доказателства, е че през част от процесния период е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“. Начислявана е служебно ТЕ за отопление от щранг лира и за сградна инсталация по Методиката, както и ТЕ за БГВ на база, поради неосигурен достъп за първия отоплителен сезон и поради негодно средство за измерване за втория отоплителен сезон. В подзаконовата нормативна уредба не е налице предвидена регламентация за настоящата хипотеза. Начисляването на ТЕ за БГВ на база е по съществото си наказателен отчет за непредоставен достъп или за негодно измервателно средство. Задължението на ищеца е да осигури доставка на ТЕ до имота с определени качествени параметри, чрез които да се осигурява отоплението на имота. Срещу осигуреното отопление на жилищен имот, насрещната страна дължи заплащане на цената за доставената ТЕ. Ползването на топлинна енергия се изразява в отделянето на топлина в определено пространство и поради това ответната страна дължи заплащане само на ТЕ, използвана лично от нея. Задължението на ищеца е от облигационно естество и има двустранен характер. В случая ответникът е бил лишен на законно основание през част от исковия период от възможността да ползва услугите на ищеца, вкл. да се отоплява в имота си, тъй като е бил лишен от свобода и поради това съдът намира, че не следва в негова тежест да се възлагат съотв. задължения. Данни за друг член на семейството, който да е ползвал имота не са налице. В негова тежест следва да се възложат задълженията от м.11.2020г. насетне, които са в размер общо на 872,38 лв., съгласно заключението по ССч.Е, както и мораторна лихва за сумата от 147,92 лв., изчислена чрез ел. калкулатор.

По отношение на иска за заплащане на услугата дялово разпределение следва да се посочи, че по делото не са налице доказателства за фактурирането на задължението от страна на топлинното предприятие за дялово разпределение. Искът за мораторна лихва има акцесорен характер и поради това подлежи на отхвърляне.

По разноските съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ищецът иска заплащане на разноски за заплатени държавни такси в двете производства, депозити за експертизи и юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни производства. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. Предвид изхода на спора следва да се присъдят разноски в полза на ищеца за двете съдебни производства в размер общо на 290,82 лв., като за исковото производство е определено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г.

При оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие, насрещната страна по делото се осъжда да заплати възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ, ако е налице някое от основанията по чл.78 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА възнаграждението се определя от съда. Преценката дали да окаже безплатната правна помощ при съществуващ риск да не получи възнаграждение, следва да е само на адвоката. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в чл.7, ал.2, т.1, вр. ал. 5 от действащата към момента редакция на Наредбата за №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 510 лв. в процесния случай, с оглед на отхвърлената част от исквете и осъжда другата страна да го заплати,

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника Р. А. Г., ЕГН:***** , че в полза на ищеца, ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от Ал. А. и И. Е.- Изп. директори, съществува вземане за следните суми: 872,38 /осемстотин седемдесет и два лева и тридесет и осем стотинки/ лв., представляваща задължение за доставена топлинна енергия, за обект, в гр....., аб. №....., за отчетен период: 01.05.2019г.- 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 01.12.2022г. до окончателното изплащане на задължението и сума от общо 147,92 /сто четиридесет и седем лева и деветдесет и две стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 15.09.2020г.- 26.10.2022г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №65921/2022г. по описа на СРС, 165 състав, като ОТХВЪРЛЯ предявените установителни искиове за горницата над уважените суми до пълно предявените им размери от общо 2 672,04 /две хиляди шестстотин седемдесет и два лева и четири стотинки/ лв., представляваща задължение за доставена топлинна енергия, за обект, в гр....., аб. №....., за отчетен период: 01.05.2019г.- 30.04.2021г., сума от 485,05 /четиристотин осемдесет и пет лева и пет стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 15.09.2020г.- 26.10.2022г., сума от 20,07 /двадесет лева и седем стотинки/ лв., представляваща сума за дялово разпределение, за периода: 01.10.2019г.- 30.04.2021г. и сума от 4,48 /четири лева и четиридесет и осем стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 01.12.2019г.- 26.10.2022г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №65921/2022г. по описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ОСЪЖДА Р. А. Г., ЕГН:***** , на основание чл.78, ал.1 от ГПК да заплати на, ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от Ал. А. и И. Е.- Изп. директори, сума в размер общо на 290,82 /двеста и деветдесет лева и осемдесет и две стотинки/ лв., представляваща разноски по искомото и по заповедното производство.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл.38, ал.2 от ЗА, възнаграждение за процесуално представителство на ответника в производството в размер на 620 лв.

ОСЪЖДА, ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от Ал. А. и И. Е.- Изп. директори, на основание чл.38 от ЗА, да заплати на адв.В. Х. М. от САК, сума в размер на 510 /петстотин и десет/ лв., представляваща възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчи препис на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____